

[Uz Sākumlapu](#) > ... > [Ģimenes Lietas Un Mantojums](#) > [Mantojums](#) > [Mantošana](#) > [Hungary](#)

Saturu nodrošina

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

Mantošana

 Ungārija

Šīs informatīvās lapas sagatavotas sadarbībā ar [ES Notāru padomi \(CNUE\)](#).

1 Kā tiek taisīts pēdējās gribas rīkojums (testaments, savstarpējs testaments vai mantojuma līgums)?

a) Testamenti

Ungārijas tiesību sistēmā ir paredzēti trīs testamentu pamatveidi: publiski testamenti, rakstiski privāti testamenti un (izņēmuma kārtā) mutiski testamenti (Civilkodeksa (*Polgári Törvénykönyv*) 7:13. pants).

aa) *Publiskais testaments* ir jātaisa pie notāra. Taisot publisku testamentu, notārs piemēro attiecīgās īpašās tiesību normas (Likuma par notāriem noteikumus, kas piemērojami notariāliem aktiem).

ab) Ungārijas tiesību akti atzīst trīs *rakstisku privātu testamentu* apakšveidus:

- *hologrāfisks testaments* — šis testaments ir spēkā no formas viedokļa, ja tas viss ir rakstīts un parakstīts ar testatora roku (Civilkodeksa 7:17. panta 1. punkta a) apakšpunkts);

- *citu personu uzrakstīts testaments* (alogrāfisks testaments) — šādam testamentam jābūt testatora parakstītam divu vienlaicīgi klātesošu liecinieku klātbūtnē, vai, ja tas parakstīts iepriekš, testatoram divu vienlaicīgi klātesošu liecinieku klātbūtnē jāapliecina, ka paraksts ir viņa paraksts. Lieciniekiem jāparaksta testaments, norādot arī savu liecinieka statusu. Drukātus testamentos vienmēr uzskata par alogrāfiskiem testamentiem, pat ja tos ir drukājis pats testators (Civilkodeksa 7:17. panta 1. punkta b) apakšpunkts);

- *privāts testaments, kas nodots glabāšanā notāram* — lai šāds testaments būtu spēkā no formas viedokļa, testatoram pašam ir jāparaksta testaments (alogrāfisks vai hologrāfisks) un tad tas, īpaši norādot, ka tas ir testaments, personīgi jānodod notāram. Testamentu var nodot notāram kā atklātu vai aizzīmogotu dokumentu (Civilkodeksa 7:17. panta 1. punkta c) apakšpunkts).

Vēl viena formāla prasība attiecībā uz visu trīs privāto testamentu veidu spēkā esamību no formas viedokļa ir tāda, ka pašā aktā jābūt skaidri norādītam *tā taisīšanas datumam*.

Rakstisko privāto testamentu kategorijā īpašus noteikumus piemēro testamentiem, kas taisīti uz *vairākām atsevišķām lapām*:

- ja testaments ir hologrāfisks, katrā lapā jābūt norādītam secīgam lapas numuram;

- ja testaments ir alogrāfisks, papildus prasībai par lapu secīgu numurēšanu testatoram un abiem lieciniekiem ir jāparaksta katra lapa (Civilkodeksa 7:17. panta 2. punkts).

Rakstisku testamentu var sagatavot *tādā valodā*, ko testators saprot un kādā viņš prot

- rakstīt (hologrāfisku testamentu gadījumā) un

- lasīt (alogrāfisku testamentu gadījumā).

Testamenti, kas uzrakstīti stenogrammas veidā vai izmantojot citu simbolu vai kodu rakstību, kas nav parastā rakstība, nav spēkā (Civilkodeksa 7:16. pants).

ac) Mutiskus testamentus var taisīt personas, kuras atrodas dzīvībai bīstamā ārkārtas situācijā, kad rakstiska testamenta taisīšana ir neiespējama (Civilkodeksa 7:20. pants). Mutisks testaments testatoram jāizklāsta divu vienlaicīgi klātesošu liecinieku klātbūtnē, valodā, ko saprot liecinieki, vai arī zīmju valodā, ja testators lieto zīmju valodu, vienlaikus paziņojot, ka viņa mutiskais izklāsts ir viņa testaments (Civilkodeksa 7:21. pants). To, ka mutisks testaments pēc būtības ir ārkārtas testaments, jo īpaši uzsver noteikums, ka šāds testaments zaudē spēku, ja testatoram ir bijusi iespēja bez jebkādam grūtībām taisīt rakstisku testamentu 30 secīgu dienu laikā pēc tam, kad beigusies situācija, kas pamatojusi mutiskā testamenta taisīšanu (Civilkodeksa 7:45. pants).

b) Īpaši noteikumi par kopīgu testamentu formu

Civilkodekss ļauj laulātajiem viņu laulāto mantas kopības laikā taisīt kopīgus testamentus (Civilkodeksa 7:23. pants).

Jāņem vērā, ka kopīgus testamentus ir atļauts taisīt ne tikai laulātajiem, bet arī reģistrētiem partneriem, ņemot vērā Likuma, kas reglamentē reģistrētas partnerattiecības (2009. gada Likums XXIX), 3. panta 1. punktu.

Laulātie (reģistrētie partneri) var taisīt kopīgus testamentus šādā formā:

ba) kā publisku testamentu (notariāli apliecinātu);

bb) kā hologrāfisku privātu testamentu. Šādā gadījumā visu aktu uzraksta un paraksta viens no testatoriem ar savu roku, bet otrs testators tajā pašā dokumentā rakstiskā paziņojumā, ko viņš ir uzrakstījis ar savu roku, paziņo, ka dokuments ietver arī viņa testamentu;

bc) kā alogrāfisku testamentu. Šādā gadījumā testatori paraksta aktu otra testatora un divu vienlaicīgi klātesošu liecinieku klātbūtnē, vai (ja akts parakstīts iepriekš) abi testatori vienlaicīgi klātesoša otra testatora un liecinieku klātbūtnē paziņo, ka paraksts dokumentā ir viņu paraksts.

Ir īpaši noteikumi, ko piemēro tādu kopīgu testamentu formātam, kuri sagatavoti uz *vairākām atsevišķām lapām*:

- ja testaments ir rakstīts ar viena testatora roku, katrā testamenta lapā jābūt norādītam secīgam lapas numuram un otra testatora parakstam;

- ja testaments ir alogrāfisks testaments, papildus prasībai par lapu secīgu numerāciju katra lapa jāparaksta abiem testatoriem un abiem lieciniekiem (Civilkodeksa 7:23. panta 3. punkts).

c) Mantojuma līgums

Saskaņā ar Ungārijas tiesību aktiem mantojuma līgums ir līgums, kurā viena no līgumslēdzējām pusēm (testators) ieceļ otru līgumslēdzēju pusi par savu mantinieku *apmaiņā pret uzturlīdzekļiem, gadskārtēju pabalstu vai aprūpi* (Civilkodeksa 7:48. pants).

Attiecīgi saskaņā ar Ungārijas tiesību aktiem mantojuma līgums vienmēr ir mantisko interešu līgums. Mantojuma līgumā testators var iecelt otru līgumslēdzēju pusi par savu mantinieku attiecībā uz visu savu mantojumu vai konkrētu tā daļu vai attiecībā uz konkrētu īpašumu. Kā atlīdzību piedāvātos uzturlīdzekļus, gadskārtējo pabalstu vai aprūpi var piešķirt testatoram vai līgumā norādītai trešajai personai. Mantojuma līgums ir pēdējās gribas rīkojums tikai attiecībā uz testatora līgumisko paziņojumu, bet ne otru līgumslēdzēju pusi (personu, kura nodrošina uzturlīdzekļus, gadskārtējo pabalstu vai aprūpi).

Mantojuma līgumu formālajai *spēkā esamībai* piemēro noteikumus, kas reglamentē rakstiskus testamentus, izņemot to, ka šādiem līgumiem ir piemērojamas formālās alogrāfisku testamentu prasības pat tad, ja tie rakstīti

ar vienas līgumslēdzējas puses roku (Civilkodeksa 7:49. panta 1. punkts). Attiecīgi mantojuma līgums ir formāli derīgs, ja:

- to kā publisku aktu sagatavojis notārs (līdzīgi kā publisku testamentu) vai
- tas sagatavots tādā veidā, kāds noteikts alogrāfiskiem testamentiem (proti, ir pieaicināti divi liecinieki).

Lai mantojuma līgums būtu derīgs, ir vajadzīga *likumiskā pārstāvja piekrišana un aizbildniecības iestādes apstiprinājums*, ja puse, kas noslēdz mantojuma līgumu kā testators, ir:

- nepilngadīgais ar ierobežotu tiesībspēju vai

persona, kuras tiesībspēja ir daļēji ierobežota attiecībā uz paziņojumu sniegšanu par īpašumu (Civilkodeksa 7:49. panta 2. punkts).

2 Vai pēdējās gribas rīkojumam vajadzētu būt reģistrētam, un ja jā, tad kā?

Nē, rīkojuma derīgums nav atkarīgs no tā, vai tas ir ierakstīts kādā oficiālā reģistrā. Tomēr gadījumos, kad rīkojuma sagatavošanā ir iesaistīts notārs, šāds notārs *ex officio* paredz pēdējās gribas rīkojuma sagatavošanas fakta (vai atcelšanas vai grozīšanas fakta vai pie notāra glabāta testamenta atsaukšanas fakta) reģistrēšanu Valsts testamentu reģistrā (*Végrendeletek Országos Nyilvántartása*). Attiecīgi Valsts testamentu reģistrā reģistrē šādu veidu pēdējās gribas rīkojumu sagatavošanu (vai to atcelšanu, grozīšanu vai pie notāra glabātu testamentu atsaukšanu):

- publisks testaments (testaments, ko sagatavojis notārs kā publisku aktu);
- privāts testaments, kas nodots glabāšanā notāram;
- mantojuma līgums (ja to sagatavojis notārs kā publisku aktu);
- testamentārs dāvinājums (ja to sagatavojis notārs kā publisku aktu).

Tomēr, ja jebkāda iemesla dēļ šāda reģistrācija netiek veikta, tas neietekmē testamenta derīgumu.

3 Vai ir ierobežojumi brīvībai rīkoties ar īpašumu nāves gadījumā (piemēram, neatņemamā daļa)?

Atbilstoši Civilkodeksa 7:10. pantam testatori ir tiesīgi brīvi rīkoties ar savu īpašumu vai tā daļu, izmantojot pēdējās gribas rīkojumu.

Attiecīgi testamentārās rīcības brīvība attiecas uz visiem testatora aktīviem. Lai gan Ungārijas tiesību aktos ir noteikta likumiskā kārtība, kādā konkrētiem testatora tuviem radiniekiem (pēctecim, laulātajam, vecākam) pienākas neatraidāmā daļa, saskaņā ar Ungārijas tiesību aktiem neatraidāmā daļa ir prasība, kam piemēro *līgumtiesības* un ko saņēmējs var celt attiecībā pret mantiniekiem. (Šādas prasības celšanas noilguma termiņš ir pieci gadi.) Persona, kura ir tiesīga uz neatraidāmo daļu, nekļūst par mantinieku, proti, viņa nav tiesīga saņemt jebkādu materiālu (*in ream*) mantojuma daļu, pat ja viņas prasība pret mantinieku ir apmierināta.

Attiecībā uz neatraidāmo daļu persona, kura ir tiesīga uz neatraidāmo daļu, ir tiesīga saņemt vienu trešdaļu no mantojuma daļas, kuru šī persona mantotu kā likumīgais mantinieks. Ja laulātais kā likumīgais mantinieks ir tiesīgs izmantot lietošanas tiesības, neatraidāmā daļa šajā gadījumā ir ierobežotas lietošanas tiesības, kas nodrošina laulātā vajadzības, ņemot vērā mantotos aktīvus.

4 Kas manto un cik daudz gadījumā, ja pēdējās gribas rīkojuma nav?

Ja nav pēdējās gribas rīkojuma, mantošanu reglamentē noteikumi, kas piemērojami likumiskai mantošanai. Saskaņā ar likumiskās mantošanas kārtību mirušās personas radinieki (lejupējie radinieki, augšupējie radinieki taisnā vai sānu līnijā), kā arī pārdzīvojušais laulātais (vai reģistrētais partneris) manto saskaņā ar turpmāk izklāstītajiem noteikumiem.

a) *Mantojums, ko iegūst radinieki*

aa) *Mantojums, ko iegūst leļupējie radinieki (Civillkodeksa 7:55. pants)*

Likumiskie mantinieki galvenokārt ir mirušās personas bērni; ja ir divi vai vairāki bērni, viņi manto vienādas daļas. Ja bērnam (vai attālākam leļupējam radiniekam) ir liegts mantot, viņa vietā manto viņa leļupējie radinieki saskaņā ar aizstāšanas noteikumiem, proti:

- vienādās daļās savā starpā;

- kopumā — daļu, ko būtu mantojis viņu augšupējais radinieks, kuram mantošana liegta.

Tomēr, nosakot mantojuma daļu, kas pienākas mirušās personas leļupējiem radiniekiem, jāņem vērā arī tā dēvētais leļupējo radinieku *pienākums atlīdzināt dāvinājumus ("hotchpot")* (sk. e) punktu).

ab) *Mantojums, ko iegūst vecāki un vecāku leļupējie radinieki (Civillkodeksa 7:63. pants)*

Ja mirušajai personai nav leļupējo radinieku un nav bijis laulātā (vai ja šīs personas ir izslēgtas no mantojuma), mirušās personas vecāki manto vienādas daļas. Ja vecākam ir liegts mantot, tad viņa vietā manto viņa leļupējie radinieki tādā pašā veidā, kā bērna leļupējie radinieki manto bērna vietā (saskaņā ar aizstāšanas noteikumiem). Ja vecākam, kam liegts mantot, nav leļupēja radinieka vai ja leļupējais radinieks ir izslēgts no mantojuma, mantojumu iegūst otrs vecāks viens pats vai viņa leļupējie radinieki.

ac) *Mantojums, ko iegūst vecvecāki un vecvecāku leļupējie radinieki (Civillkodeksa 7:63. pants)*

Ja mirušajai personai nav neviena leļupēja radinieka, vecāku vai vecāku leļupējo radinieku un nav bijis arī laulātā (vai ja šīs personas ir izslēgtas no mantojuma), mirušās personas vecvecāki ir likumiskie mantinieki, kas manto vienādas daļas. Ja vecvecākam ir liegts mantot, tad viņa vietā manto viņa leļupējie radinieki tādā pašā veidā, kā vecāka leļupējie radinieki manto vecāka vietā (saskaņā ar aizstāšanas noteikumiem).

Ja vecvecākam, kam liegts mantot, nav neviena leļupēja radinieka vai ja leļupējais radinieks ir izslēgts no mantojuma, šāda vecvecāka vietā manto viņa laulātais, bet, ja arī laulātajam ir liegta mantošana, manto viņa leļupējie radinieki. Ja kādam no vecvecāku pāriem ir liegta mantošana un viņiem nav leļupējo radinieku (vai ja viņi ir izslēgti no mantojuma), visu mantojumu manto otrs vecvecāku pāris vai viņu leļupējie radinieki.

ad) *Mantojums, ko iegūst vecvecvecāki un vecvecvecāku leļupējie radinieki (Civillkodeksa 7:65. pants)*

Ja vecvecāku radinieku lokā nav mantinieku (vai viņi ir izslēgti no mantojuma), mirušās personas likumiskie radinieki ir viņas vecvecvecāki, kas manto vienādas daļas. Ja vecvecvecākam ir liegts mantot, tad viņa vietā manto viņa leļupējie radinieki tādā pašā veidā, kā vecvecāka leļupējie radinieki manto vecvecāka vietā (saskaņā ar aizstāšanas noteikumiem).

Ja vecvecvecākam, kam liegts mantot, nav neviena leļupēja radinieka (vai ja leļupējais radinieks ir izslēgts no mantojuma), šāda vecvecvecāka vietā manto viņa laulātais, bet, ja arī laulātajam ir liegta mantošana, manto viņa leļupējie radinieki. Ja kādam no vecvecvecāku pāriem ir liegta mantošana un viņiem nav leļupējo radinieku (vai ja viņi ir izslēgti no mantojuma), visu mantojumu vienādās daļās manto otrs vecvecvecāku pāris vai viņu leļupējie radinieki.

ae) *Mantojums, ko likumiski manto attāli radinieki (Civillkodeksa 7:66. pants)*

Ja mirušajai personai nav vecvecvecāku vai vecvecvecāku leļupējo radinieku (vai ja šīs personas ir izslēgtas no mantojuma), par likumiskajiem mantiniekiem kļūst mirušās personas attāli radinieki, kuri manto vienādas daļas.

af) *Bezmantinieku manta (Civillkodeksa 7:74. pants)*

Ja nav likumisko mantinieku, mantojums pāriet valstij.

Valsts ir "mantinieks pēc nepieciešamības", kas nozīmē, ka tā nevar atraidīt mantojumu. Tomēr visādā citā ziņā valstij ir tāds pats juridiskais statuss kā citiem mantiniekiem. Saskaņā ar Ungārijas tiesību aktiem mantošana, ko veic valsts, ir mantojuma iegūšana, kam piemēro civiltiesības, nevis publiskās tiesības.

b) Mantojums, ko iegūst laulātais (Civilkodeksa 7:58 un 7:62. pants)

Pārdzīvojušā laulātā likumiskais mantojums ir atkarīgs no tā, vai ir bijusi likumīgi *spēkā esoša* laulība ar mirušo personu. Tomēr ar laulības esību vien nepietiek, lai laulātais varētu likumiski mantot. Civilkodeksa 7:62. pantā ir noteikta īpaša klauzula par mantošanas liegumu *laulāto mantas kopības neesības* gadījumā, proti, pārdzīvojušais laulātais nevar mantot, ja laulātie mantojuma atklāšanās brīdī ir dzīvojuši šķirti un ja, ņemot vērā apstākļus, ir acīmredzams, ka nav pamatoti cerēt uz samierināšanu. Liegumu, atsaucoties uz šo iemeslu, var pieprasīt persona, kura šāda lieguma rezultātā pati iegūtu mantojumu vai tiktu atbrīvota no pienākuma vai cita sloga, kas tai ir saistošs atbilstoši pēdējās gribas rīkojumam.

Jāņem vērā, ka Civilkodeksa noteikumi, kas reglamentē laulāto mantojumu, ar nepieciešamajām izmaiņām ir jāpiemēro arī attiecībā uz mirušās personas *reģistrēto partneri*, proti, reģistrētiem partneriem mantošanā ir tāds pats statuss kā laulātajiem, ņemot vērā Likuma, kas reglamentē reģistrētas partnerattiecības (2009. gada Likums XXIX), 3. panta 1. punktu.

Atšķirībā no reģistrētiem partneriem tā dēvētie *de facto* kopdzīves partneri (personas, kurām faktiski ir bijusi laulāto mantas kopība ar testatoru, neesot laulībā vai reģistrētās partnerattiecībās ar testatoru) saskaņā ar Ungārijas tiesību aktiem nav tiesīgi uz likumisku mantojumu.

Laulāto statuss likumiskā mantošanā ir atkarīgs no tā, vai mirušajai personai ir citi likumiski mantinieki.

ba) Mantojums, ko iegūst laulātie un leļupējie radinieki (Civilkodeksa 7:58. pants)

Ja mirušajai personai ir leļupējie mantinieki un pārdzīvojis laulātais, pārdzīvojušajam laulātajam ir tiesības uz šādu mantojumu:

- īpašums mūža lietošanā no ģimenes mitekļa, kas izmantots kopā ar mirušo personu, ieskaitot mēbeles un iekārtas, un

- no atlikušā īpašuma — daļa, kas ir tikpat liela kā mirušā bērnu mantotā daļa (viena "bērna daļa").

Laulātais var jebkurā laikā pieprasīt, lai viņa īpašums, kas viņam ir mūža lietošanā, tiek izpirkts (attiecībā uz nākotni) (Civilkodeksa 7:59. pants). Šādā gadījumā laulātais ir tiesīgs uz vienu "bērna daļu" — natūrā vai naudā — no izpērkamā mantojuma. Īpašumu, kas ir mūža lietošanā, var izpirkt arī testamenta apstiprināšanas procedūras gaitā. Mūža lietošanā esoša īpašuma izpērkšana jāveic, pienācīgi ņemot vērā ieinteresēto pušu (laulātā un leļupējo radinieku) pamatotās intereses.

Testamenta apstiprināšanas procedūras gaitā leļupējie radinieki un laulātais savā līgumā par mantojuma sadali (tā dēvētajā "sadales līgumā") var paredzēt, ka "bērna daļas" vietā laulātais saņem īpašumu mūža lietošanā par visu mantojumu.

bb) Mantojums, ko iegūst laulātie un vecāki (Civilkodeksa 7:60. pants)

Ja mirušajai personai nav neviena leļupējā radnieka (vai leļupējais radnieks ir izslēgts no mantojuma), bet ir pārdzīvojuši vecāki un arī pārdzīvojis laulātais, pēdējam minētajam ir tiesības uz šādu mantojumu:

- ģimenes mājoklis, kas izmantots kopā ar mirušo personu, ieskaitot mēbeles un iekārtas (īpašumtiesības uz šādu īpašumu, nevis mūža mantojums), un

- puse no atlikušās mantojuma daļas. Otru mantojuma pusi sadala šādi:

- šo mantojuma daļu sadala abiem mirušās personas vecākiem vienādās daļās;

- tomēr, ja vienam no vecākiem mantošana ir liegta, otrs vecāks un mirušās personas laulātais manto vienādās daļās to daļu, kas būtu piešķirta vecākam, kuram noteikts liegums.

bc) Laulātais kā vienīgais mantinieks (Civilkodeksa 7:61. pants)

Ja mirušajai personai nav neviena leļupēja radnieka vai pārdzīvojuša vecāka (vai šīs personas ir izslēgtas no mantojuma), pārdzīvojušais laulātais manto visu mantojumu. Attiecīgi pārdzīvojušā laulātā mantošana likumiskā

kārtībā izslēdz mirušās personas vecāku lejupējo radnieku (jeb mirušās personas brāļu vai māsu) vai attālu augšupējo radnieku taisnā vai sānu līnijā mantošanu likumiskā kārtībā.

c) Adopcijas juridiskās sekas attiecībā uz likumisku mantošanu

Adopcija rada tiesības likumiskā mantošanā starp adoptēto personu un adoptētāju un viņa radniekiem. Turklāt konkrētos gadījumos likumiskas mantošanas tiesības saglabājas arī starp adoptēto un viņa asinsradniekiem.

ca) Likumiskā mantošana, ko veic adoptētais

Adopcijas pastāvēšanas laikā adoptētās personas likumiskās mantošanas nolūkā uzskata par adoptētāja lejupējiem asinsradniekiem — tās manto kā adoptētāja lejupējie asinsradnieki no adoptētāja un viņa radnieku mantojuma. Adoptētais arī saglabā savas likumīgās tiesības mantot no saviem asinsradniekiem, bet tikai tad, ja adoptēto adoptētājs augšupējs radnieks taisnā līnijā, brālis, māsa vai šāda radnieka augšupējā taisnā līnijā lejupējais radnieks (Civilkodeksa 7:72. pants).

cb) Adoptētajam piederoša īpašuma likumiskā mantošana

Adopcijas sekas attiecībā uz mantojumu ir spēkā arī pretējā situācijā. Par adoptētas personas likumiskajiem mantiniekiem ir tiesīgas būt šādas personas:

- lejupējie radnieki un pārdzīvojis laulātais;
- ja nav lejupēju radnieku — laulātais un adoptētāji;
- ja nav lejupēju radnieku un pārdzīvojuša laulātā — adoptētāji un viņu radnieki

saskaņā ar vispārējiem likumiskās mantošanas noteikumiem.

Adoptētāja un viņa radnieku likumiskā mantošana ir atkarīga no adopcijas esības mantojuma atklāšanās brīdī.

Tomēr, ja iepriekš uzskaitītās personas nemanto pēc adoptētās personas, likumiskie mantinieki ir adoptētā asinsradnieki, ja vien adoptētāju ir adoptētājs augšupējs radnieks taisnā līnijā, brālis, māsa vai šāda augšupēja radnieka taisnā līnijā lejupējs radnieks (Civilkodeksa 7:73. pants).

d) "Lineārā mantošana" — īpaši noteikumi par likumisko mantošanu attiecībā uz konkrētiem aktīviem

Tā dēvētā "lineārā mantošana" ir īpaša Ungārijas tiesību aktu iezīme. "Lineārā mantošana" nozīmē īpašus likumiskās mantošanas noteikumus, saskaņā ar kuriem uz konkrētiem mantojuma aktīviem (tā dēvēto "lineāro īpašumu") attiecina kārtību, kas atšķiras no vispārējiem noteikumiem attiecībā uz likumisko mantošanu.

Jāņem vērā, ka noteikumi par lineāro mantošanu ir piemērojami tikai tad, ja nav neviena lejupējā radnieka. Ja mirušajai personai ir lejupējie radnieki kā likumiskie mantinieki, piemēro vispārējos likumiskās mantošanas noteikumus.

da) Aktīvi, kas pieder pie lineārā īpašuma (Civilkodeksa 7:67. pants)

Lineārais īpašums ir mirušās personas mantojuma apakšmantojums. Minētais apakšmantojums ietver šādus aktīvus:

- ko mirusī persona ieguvusi no priekšteča kā mantojumu vai dāvinājumu un
- ko mirusī persona ir mantojusi vai saņēmusi kā dāvinājumu no brāļa, māsas vai viņu lejupējā radnieka, ja vien brālis, māsa vai viņu lejupējais radnieks attiecīgo īpašumu ir ieguvis no sava un mirušās personas kopīgā priekšteča kā mantojumu vai dāvinājumu.

Tomēr saskaņā ar likumu konkrēti aktīvi nav iekļaujami lineārajā īpašumā (tā dēvētais "īpašums, kas izslēgts no lineārā mantojuma"); sk. *dd)* punktu turpmāk.

Īpašuma linearitāte (proti, tas, ka attiecīgais īpašums pieder pie lineāra īpašuma) jāpierāda personai, kura plāno mantot atbilstoši šādām īpašumtiesībām.

db) Lineārā īpašuma mantošana (Civilkodeksa 7:68. pants)

Lineāro īpašumu manto testatora vecāki (vai, ja vecākiem piemēro liegumu, viņu lejupejie radnieki) un mirušās personas vecvecāki un attāli priekšteči ("lineārie mantinieki"). Lineārā īpašuma mantošanu regulē turpmāk izklāstītie noteikumi.

- Vecāks manto īpašumu, kas pārgājis mirušajai personai no viņa vai kāda viņa priekšteča. Ja vecākam ir liegta mantošana, viņa vietā manto viņa lejupejie radnieki saskaņā ar vispārējiem noteikumiem par likumisko mantošanu.
- Ja gan vecākam, gan vecāka lejupejam radniekam, kurš ir tiesīgs mantot lineāro īpašumu, ir noteikts liegums, lineāro īpašumu manto mirušās personas vecvecāks.
- Ja arī mirušās personas vecvecākam ir noteikts liegums, lineāro īpašumu manto mirušās personas attālāks augšupējais radnieks.

Ja mirušajai personai nav neviena no iepriekš uzskaitītajiem mantiniekiem, lineārās mantošanas noteikumus nepiemēro — šādā gadījumā lineārā īpašuma mantošanu reglamentē vispārējie likumiskās mantošanas noteikumi.

dc) Pārdzīvojušā laulātā īpašums mūža lietošanā no lineārā īpašuma (Civilkodeksa 7:69. pants)

Mantinieki, kas norādīti *db)* punktā (lineārie mantinieki), manto īpašumtiesības uz lineāro īpašumu. Tomēr mirušās personas pārdzīvojušais laulātais ir tiesīgs uz īpašumu mūža lietošanā no lineārā īpašuma.

Ja vēlas pieprasīt, lai tiesības uz īpašumu mūža lietošanā tiek izpirktas, to var izdarīt šādi:

- jebkura no ieinteresētajām pusēm, proti, laulātais, kurš tiesīgs uz īpašumu mūža lietošanā, vai lineārais mantinieks, var pieprasīt mūža lietošanā nodota īpašuma izpirkšanu;
- tomēr izpirkšanu, kas attiecas uz īpašumu mūža lietošanā no ģimenes mājokļa, kurš izmantots kopā ar mirušo personu, ieskaitot mēbeles un iekārtas, var pieprasīt vienīgi laulātais.

Mūža lietošanā esoša īpašuma izpirkšanas gadījumā laulātais ir tiesīgs uz vienu trešdaļu lineārā īpašuma.

dd) Īpašums, kas ir izslēgts no lineārā mantojuma (Civilkodeksa 7:70. pants)

Neatkarīgi no *da)* punkta noteikumiem no lineārā īpašuma ir izslēgti šādi objekti:

- dāvinājumi, kam ir parastā vērtība;
- jebkurš īpašums, kas testatora nāves brīdī vairs nepastāv. Tomēr noteikumi par lineāro mantošanu ir piemērojami attiecībā uz jebkuru aizstājējīpašumu vai jebkuru īpašumu, kas iegādāts par ieņēmumiem, kuri saņemti par šādu īpašumu.

Ja mirušajai personai ir pārdzīvojis laulātais, nevar uz lineārās mantošanas pamata celt prasību par mēbelēm un mājtsaimniecības palīgierīcēm, kam ir parastā vērtība.

e) Pienākums atlīdzināt dāvinājumus ("hotchpot")

Ja mantinieki ir mirušās personas lejupejie radnieki, daļu, ko katram mantniekam piešķir no mantojuma, ietekmē lejupejo radnieku pienākums atlīdzināt dāvinājumus citam pret citu. Būtībā, ja vairāki mantinieki manto kopā, katrs mantinieks pievieno mantojuma vērtībai to *novēlējumu* vērtību, kurus viņi saņēmuši no mirušās personas viņas dzīves laikā (Civilkodeksa 7:56. pants).

Pienākumu atlīdzināt dāvinājumus reglamentē turpmāk izklāstītie pamatnoteikumi.

Pamatojoties uz pienākumu atlīdzināt dāvinājumus, līdzmantniekam ir jāpievieno mantojumam novēlējumi, ja:

- mirusī persona ir skaidri paredzējusi, ka šādi novēlējumi ir iekļaujami mantojuma daļā, kas pienākas mantniekam, vai

- apstākļi liecina, ka novēlējums piešķirts, izpildot iekļaušanas pienākumu.

Tomēr pienākums atlīdzināt dāvinājumus neattiecas uz šādiem novēlējumiem (Civilkodeksa 7:56. panta 3. punkts):

- novēlējumi, kam ir parastā vērtība, un

- uzturlīdzekļi, ko nodrošina lejupējiem radniekiem, kuriem vajadzīgs atbalsts,

pat ja mirusī persona ir to skaidri paredzējusi.

Dāvinājumu atlīdzināšanas procedūra ietver šādas darbības (Civilkodeksa 7:57. panta 1. punkts):

- mantiniekiem mantojuma vērtībai jāpievieno no mirušās personas saņemto novēlējumu vērtība;

- iegūtā konsolidētā vērtība (proti, konsolidētā vērtība, kas noteikta, mantojuma vērtību pieskaitot atlīdzināto novēlējumu neto vērtībai) proporcionāli jāsadala starp mantiniekiem atbilstoši viņu daļai, kas viņiem pienākas saskaņā ar likumisko mantošanu;

- katra mantinieka atlīdzināto novēlējumu vērtība (tas ir, tā novēlējuma vērtība, kuru mantinieks saņēmis no mirušās personas) jāatskaita no mantiniekam piešķirtās daļas.

Ja līdzmantinieka atlīdzinātā vērtība sasniedz vai pārsniedz viņa mantojuma daļas vērtību, kas aprēķināta, pamatojoties uz atlīdzinātajām vērtībām, uzskata, ka viņš ir nokārtojis saistības attiecībā uz dalāmo mantojumu, bet atlikums viņam nav jāatmaksā (Civilkodeksa 7:57. panta 4. punkts).

Lejupējiem radniekiem ir pienākums atlīdzināt dāvinājumus šādos gadījumos:

- likumiskās mantošanas gadījumā vai,

ja lejupējie radnieki manto daļas, kas atbilst viņu likumiskajai mantojuma daļai saskaņā ar testamentu (Civilkodeksa 7:56. panta 2. punkts).

5 Kāda veida iestāde ir kompetenta:

5.1 mantošanas lietās?

Ungārijā procedūras, kas notiek atbilstoši mantojuma tiesībām, ir notāru vai tiesu kompetencē.

- Ja nav strīda starp pusēm, kas ir ieinteresētas mantojumā, juridiskos jautājumus saistībā ar mantojumu pārsvarā risina testamenta apstiprināšanas procedūrā, ko vada notārs (sīkāku informāciju sk. 6. punktā). Testamenta apstiprināšanas procedūra, ko vada notārs, ir bezstrīdus procedūra, kurā notāram ir līdzīgas funkcijas kā tiesai un kuras beigās tiek pieņemts oficiāls lēmums ("mantojuma tiesību apstiprinājums").

- Tomēr, ja starp ieinteresētajām pusēm ir juridisks strīds, to nevar izšķirt notārs — šādos gadījumos notiek tiesvedība.

Tā kā juridiski strīdi mantojuma lietās notiek salīdzinoši reti, lielākā daļa mantojuma lietu Ungārijā tiek galīgi nokārtotas testamenta apstiprināšanas procedūrā, ko vada notārs.

5.2 saņemt paziņojumu par mantojuma pieņemšanu vai atraidīšanu?

Ungārijas tiesību aktos ir ievērots *ipso iure* mantošanas process — mantojums tiek nodots mantiniekam testatora nāves gadījumā bez atsevišķa juridiska akta. Attiecīgi saskaņā ar Ungārijas tiesību aktiem nav nepieciešams sniegt paziņojumu par mantojuma *pieņemšanu*.

Ja mantinieks nevēlas mantot, viņš var sniegt paziņojumu par mantojuma *atraidīšanu*. Likumā nav paredzētas īpašas prasības par atraidījuma formātu — no formāta viedokļa atraidījums ir derīgs neatkarīgi no tā, vai tas noformēts mutiski vai rakstiski.

Tomēr Ungārijā mantošanas kārtību nosaka oficiālā juridiskā procedūrā, tā dēvētajā “testamenta apstiprināšanas procedūrā” (sk. 6. punktu), tāpēc notāram, kurš vada testamenta apstiprināšanas procedūru, jābūt informētam par atraidījumu, ja tas ir jāņem vērā testamenta apstiprināšanas procedūrā. Tāpēc praksē vai nu atraidījumu noformē pie notāra, kurš vada testamenta apstiprināšanas procedūru, vai arī šādam notāram iesniedz rakstisku atraidījumu.

Ja mantinieks atraida mantojumu, tas notiek ar atpakaļejošu spēku līdz testatora nāves datumam — uzskata, ka mantojums nav ticis nodots.

5.3 saņemt paziņojumu par legāta pieņemšanu vai atraidīšanu?

Noteikumi, kas izskaidroti 5.2. punktā par mantojuma nodošanu un atraidīšanu, ar nepieciešamajām izmaiņām reglamentē īpašos legātus (*legatum vindicationis*).

5.4 saņemt paziņojumu par neatņemamās daļas pieņemšanu un atraidīšanu?

Kā norādīts iepriekš, saskaņā ar Ungārijas tiesību aktiem neatraidāmās daļas ir prasības, kam piemēro līgumtiesības un ko var celt pret mantinieku. Tā nav materiāla (*in rem*) daļa no mantojuma. Attiecīgi Ungārijas tiesību aktos nepastāv tāds jēdziens kā “paziņojums par neatraidāmās daļas atraidīšanu vai pieņemšanu”. Veids, kā tiek apmierināta prasība par neatraidāmo daļu, ir atkarīgs galvenokārt no attiecībām starp mantinieku un personu, kura ir tiesīga uz neatraidāmo daļu:

- ja šajā ziņā ir panākta *vienprātība* starp mantinieku un personu, kura ir tiesīga uz neatraidāmo daļu (proti, mantinieks atzīst prasību par neatraidāmo daļu), viņi testamenta apstiprināšanas procedūrā var vienoties par neatraidāmās daļas prasības apmierināšanu (piemēram, mantinieks var nodot daļu mantojumā iekļautā īpašuma personai, kura ir tiesīga uz neatraidāmo daļu, tādējādi apmierinot viņas prasību);

citos gadījumos persona, kura ir tiesīga uz neatraidāmo daļu, var vērsties tiesā par prasības pret mantinieku apmierināšanu.

6 Īss procedūras apraksts, kura paredzēta mantošanas kārtošanai saskaņā ar valsts tiesību aktiem, tostarp mantojuma sadalei un mantas dalīšanai (tostarp informācija par to, vai mantošanas procedūru sāk tiesa vai cita kompetenta iestāde pēc savas iniciatīvas).

Ungārijas tiesību aktos ir paredzēta oficiāla juridiska kārtība attiecībā uz tā dēvēto testamenta apstiprināšanas procedūru. Procedūru sāk *ex officio* (pēc pašas amatpersonas iniciatīvas), un tās mērķis ir iesaistīt visas ieinteresētās puses (mantiniekus, legatārus, personas, kuras ir tiesīgas uz neatraidāmajām daļām, mantojuma kreditorus u. c.), lai, ciktāl iespējams, visus ar mantojumu saistītos juridiskos jautājumus atrisinātu vienā procedūrā.

Ungārijā testamenta apstiprināšanas procedūra sastāv no diviem posmiem. Pirmais posms ir *mantojuma saraksta sagatavošanas procedūra*, ko vada ieceltais kompetentā vietējā mēra biroja darbinieks, kurš atbild par mantojuma sarakstiem. Šī procedūra faktiski veido pamatu notāra procedūrai — tās mērķis ir noskaidrot personīgos un materiālos mantojuma lietas apstākļus (jo sevišķi īpašumu, kas iekļauts mantojumā, kā arī ieinteresēto personu loku) un noskaidrot, vai miruši persona ir atstājusi pēdējās gribas rīkojumu. Visus šos faktus ieraksta mantojuma sarakstā, ko pēc pabeigšanas nosūta kompetentajam notāram.

Otrais posms ir *procedūra pie notāra*, ko vada saskaņā ar noteikumiem par bezstrīdus tiesvedību. Šajā procedūrā notārs veic funkciju, kas ir līdzīga tiesu funkcijām, un īsteno valsts varu.

Uz šo procedūru attiecas īpaši *jurisdikcijas noteikumi* — procedūru var vadīt tikai notārs, kurš ir kompetents, kā noteikts likumā, proti, testamenta apstiprināšanas procedūrā ieinteresētās puses (piemēram, mantinieki) nevar iesaistīt notāru pēc savas izvēles.

Procedūras gaitā notārs *ex officio* izvērtē faktus un apstākļus, kas nosaka mantošanas kārtību. Parasti faktu noskaidrošanai ir vajadzīga tiesas sēde, un notārs izsauc ieinteresētās puses uz šādu tiesas sēdi. Ja ir

pieņēmumi, ka miruši persona ir atstājusi pēdējās gribas rīkojumu, notārs veic *ex officio* pasākumus, lai to iegūtu.

Ungārijā *mantojuma sadalīšana* starp mantiniekiem notiek pārsvarā testamenta apstiprināšanas procedūrā. Mantojuma sadalīšana būtībā ir to mantinieku līdzīpašuma tiesību izbeigšana, kuras radušās mantošanas rezultātā. Parasti tas notiek, ieinteresētajiem mantiniekiem noslēdzot savstarpēju līgumu — *sadales līgumu*. Ja mantinieki noslēdz šādu sadales līgumu, notārs, pamatojoties uz līgumu, izdod mantojuma tiesību apstiprinājumu ar attiecīgu saturu.

Testamenta apstiprināšanas procedūras gaitā var arī noslēgt līgumu starp mantiniekiem un citām ieinteresētajām personām — mantinieki mantošanā iegūtu īpašumu var pilnībā vai daļēji nodot mantojuma kreditoram vai personai, kura ir tiesīga uz neatraidāmo daļu, tādējādi apmierinot šādu personu prasības. Šādi var sarunu ceļā panākt mantojuma kreditoru vai personu, kuras ir tiesīgas uz neatraidāmo daļu, prasību apmierināšanu testamenta apstiprināšanas procedūras gaitā.

Noslēdzot testamenta apstiprināšanas procedūru, notārs izdod oficiālu lēmumu — *mantojuma tiesību apstiprinājumu*. Šādā lēmumā notārs juridiski nodod dažādos mantojuma elementus mantiniekiem (vai legatāriem).

Ieinteresētās personas var *pārsūdzēt* notāra izdoto mantojuma tiesību apstiprinājumu — par pārsūdzību spriež kompetentā apgabaltiesa. Ja šāda pārsūdzība netiek iesniegta, mantojuma tiesību apstiprinājums kļūst galīgs. Mantojuma tiesību galīgais apstiprinājums ir publisks dokuments, kas apliecina tajā norādītā mantinieka (legatāra) statusu. Notārs *ex officio* paredz galīgā mantojuma tiesību apstiprinājuma nosūtīšanu iestādei, kas uztur nekustamā īpašuma reģistru (vai citu īpašuma objektu reģistru).

Jāņem vērā, ka,, ja pastāv juridisks strīds starp ieinteresētajām pusēm, notārs nevar to izšķirt testamenta apstiprināšanas procedūrā, jo juridiskus strīdus var izšķirt tikai tiesvedībā.

7 Kā un kad persona kļūst par mantinieku vai legatāru?

Atbilstoši Civilkodeksa 7:1. pantam viss personas mantojums pāriet mantiniekam pēc testatora nāves. Attiecīgi Ungārijas tiesību aktos ir ievērots *ipso iure* mantošanas princips. Mantinieks iegūst mantojumu saskaņā ar likumu, bez jebkāda atsevišķa juridiska akta (piemēram, pieņemšanas paziņojuma), testatora nāves brīdī; jēdziens "brīvais mantojums" (*hereditas iacens*) Ungārijas tiesību aktos nepastāv. Ja ir vairāk nekā viens mantinieks, viņi visi iegūst mantojumu proporcionāli savai daļai mantojumā pēc testatora nāves; attiecīgi testatora nāves brīdī starp mantiniekiem rodas nedalītas līdzīpašuma tiesības uz īpašumu.

Saskaņā ar Ungārijas tiesību aktiem ir divi legāta veidi — īpašais legāts (*legatum vindicationis*) un obligātais legāts (*legatum damnationis*).

Īpašais legāts ir testatora dāvinājums — konkrēts mantojumā iekļautā īpašuma objekts — noteiktam saņēmējam (īpašajam legatāram) pēdējās gribas rīkojumā. Īpašais legāts ir tiesību tieša iegūšana mantojumā, proti, legatārs testatora nāves brīdī iegūst arī īpašā legāta priekšmetu.

Obligātais legāts ir legāts, ar kuru testators pēdējās gribas rīkojumā nosaka savam mantiniekam pienākumu piešķirt noteiktu finansiālu labumu konkrētam saņēmējam (piemēram, samaksāt konkrētu naudas summu). Juridiski obligātais legāts ir obligāts tiesībpamatots prasījums pret mantinieku un neietver tiesību tiešu iegūšanu no testatora.

Ņemot vērā iepriekšminēto, saskaņā ar Ungārijas tiesību aktiem mantinieki un īpašie legatāri iegūst mantojumu vai legātu testatora nāves brīdī. Tomēr jāņem vērā, ka, neraugoties uz tiesību tiešu, *ipso iure* iegūšanu, saskaņā ar Ungārijas tiesību aktiem parasti ir jāveic oficiāla tiesvedība (testamenta apstiprināšanas procedūra), lai publiski apliecinātu mantojuma iegūšanu.

8 Vai mantinieki ir atbildīgi par mirušā parādiem, un ja jā, ar kādiem nosacījumiem?

Jā, atbilstoši Civilkodeksa 7:96. pantam mantinieki ir atbildīgi par mantojuma parādiem. Šī mantinieku atbildība ir

ierobežota šādi:

- Hantinieki ir atbildīgi par parādiem galvenokārt ar mantojumā iekļauto īpašumu ("ar mantojuma priekšmetiem un ieņēmumiem") (*cum viribus* atbildība);

- tomēr, ja prasību celšanas brīdī mantojuma priekšmeti vai ieņēmumi nav mantinieka rīcībā, prasību apmierināšanai atsavina arī citu mantinieka īpašumu līdz viņa mantojuma vērtībai (*pro viribus* atbildība).

Jāņem vērā, ka atšķirībā no citām tiesību sistēmām Ungārijas tiesību aktos nav atzīta saistība starp mantinieku atbildību un mantojuma sarakstu. Mantinieku atbildības ierobežotība izriet no likuma — mantiniekiem, pieņemot mantojumu, nav jāsniedz "paziņojums, kas ierobežo viņu atbildību".

Civillikodeksa 7:94. pantā ir noteiktas prasības, kas veido mantojuma parādu. Mantojuma parādi attiecīgi ietver:

a) mirušās personas pienācīgas apbedīšanas izmaksas;

b) piemērojamās izmaksas, kas saistītas ar mantojuma iegūšanu, nodrošināšanu un pārvaldību ("mantojuma izmaksas"), kā arī testamenta apstiprināšanas procedūras izmaksas;

c) mirušās personas parādus;

d) saistības, kuru pamatā ir neatraidāmā daļa;

e) saistības, kuru pamatā ir legāti un novēlējumi.

Minētās piecas mantojuma parādu kategorijas ir sarindotas hierarhiskā secībā (Civillikodeksa 7:95. pants).

Parādus nokārto secībā, kas noteikta dažātajām mantojuma parādu kategorijām. Ja visus parādus kādā parādu kategorijā nav iespējams pilnībā nokārtot, prasības apmierina proporcionāli kategorijas ietvaros (proporcionāli prasību relatīvajam apmēram).

9 Kādi dokumenti un/vai informācija parasti vajadzīga nekustamā īpašuma reģistrācijai?

Ja mantojums ietver nekustamo īpašumu, notārs *ex officio* paredz galīgā mantojuma tiesību apstiprinājuma nosūtīšanu kompetentajai iestādei, kas uztur nekustamā īpašuma reģistru (sk. 6. punktu), lai ar īpašumu saistītās izmaiņas varētu ierakstīt reģistrā.

Atbilstoši 1997. gada Likuma CXLI par nekustamā īpašuma reģistrāciju (1997. évi CXLI. törvény az ingatlan-nyilvántartásról; "Nekustamā īpašuma reģistrācijas likums") 29. pantam tiesības var reģistrēt un faktus var ierakstīt, pamatojoties uz publiskiem dokumentiem, privātiem dokumentiem, kam ir pilns pierādījuma spēks, vai notāra apliecinātām to kopijām, kuras pamato to tiesību vai tā fakta nodibināšanu, mainīšanu vai izbeigšanu, kas ir reģistrācijas priekšmets, iekļaujot arī paziņojumu par reģistrācijas atļauju, ko sniedzis reģistrēto tiesību turētājs vai iespējamais tiesību turētājs, kurš reģistrējams nekustamā īpašumā reģistrā kā pagaidu saņēmējs (t. i., reģistrācijas atļauju, ko var piešķirt tiesību turētājs, izdodot dokumentu atbilstoši tādām pašām formālajām prasībām, kādas piemēro dokumentam, uz kura pamata notiek reģistrācija).

Nekustamā īpašuma reģistrācijas likuma 32. pantā ir noteikts vajadzīgais dokumenta saturs nekustamā īpašuma reģistrācijas mērķiem:

a) klienta identifikācijas dati, adrese un personas kods;

b) organizāciju, kam ir statistiskais numurs, nosaukums, statistiskais numurs, juridiskā adrese un tiesas vai uzņēmuma reģistrācijas numurs, ar baznīcu saistītām juridiskām personām — reģistrācijas numurs;

c) attiecīgā īpašuma pilna adrese un apraksts (pašvaldība, topogrāfiskais partijas numurs), kā arī attiecīgā īpašumtiesību daļa;

d) sīks tiesību vai fakta apraksts;

e) izmaiņu juridiskais pamatojums;

- f) attiecīgo pušu vienošanās un/vai reģistrētā īpašnieka beznosacījuma un neatsaucams paziņojums par atļauju;
- g) līgumslēdzēju pušu paziņojums par to attiecīgo valstspiederību.

9.1 Vai pārvaldnieka iecelšana ir obligāta vai obligāta pēc pieprasījuma? Ja tā ir obligāta vai obligāta pēc pieprasījuma, kādi pasākumi ir jāveic?

Ungārijas tiesību akti neatzīst juridisko jēdzienu "mantojuma pārvaldnieks" (pilnvarotā persona).

Tomēr konkrētos gadījumos procedūras notārs var iecelt pārvaldnieku, kurš veic konkrētas mantojumā iekļautā īpašuma pārvaldības funkcijas. Tas var notikt turpmāk aprakstītajos gadījumos.

aa) Pārvaldnieks līdzdalības tiesību īstenošanai uzņēmumu asociācijās (Mantojuma likuma 32. panta 2. punkts)

Ja mantojums ietver līdzdalību/daļu uzņēmumu asociācijā (vai kooperatīvā), notārs var iecelt pārvaldnieku no līdzdalības/daļas izrietošo tiesību pagaidu īstenošanai. Šādu pārvaldnieku ieceļ pēc asociācijas (kooperatīva) pieprasījuma vai jebkuras tādas personas (struktūras) pieprasījuma, kura ir ieinteresēta tā darbībā.

ab) Pārvaldnieks prasījumu saņemšanai (Mantojuma likuma 32. panta 3. punkts)

Ja mantojums ietver prasības, notārs var iecelt pārvaldnieku šādu prasību saņemšanai, ja to pieprasa puse, kura ir ieinteresēta mantojumā. Šāds pārvaldnieks atbild par nepieciešamo juridisko pasākumu veikšanu, lai apmierinātu prasības, kas ir daļa no mantojuma.

Pārvaldnieku neieceļ (pat minētajos gadījumos), ja iepriekšminētās darbības veic *testamenta izpildītājs*.

9.2 Kas ir tiesīgs izpildīt mirušā pēdējās gribas rīkojumu un/vai pārvaldīt mantojumu?

Ungārijā ar mantojumu saistītus juridiskus jautājumus atrisina formālā juridiskā procedūrā (testamenta apstiprināšanas procedūrā), ko vada notārs, kurš procedūrā veic tiesneša funkcijas (sk. 6. punktu).

Notārs *ex officio* pārlicinās, vai Valsts testamentu reģistrā ir ieraksts par mirušās personas pēdējās gribas rīkojumu, un *ex officio* paredz testatora pēdējās gribas rīkojuma iegūšanu, ja ir informācija, kas liecina par šāda rīkojuma esību.

Attiecīgi saskaņā ar Ungārijas tiesību aktiem notāram, kas vada testamenta apstiprināšanas procedūru, *ir uzdevums un pienākums izpildīt pēdējās gribas rīkojumu*.

Tomēr Ungārijas tiesību akti arī ļauj testatoriem iecelt viņu pēdējās gribas rīkojuma (testamenta) izpildītāju. Būtu jāuzsver, ka testamenta izpildītāja iecelšana neaizstāj testamenta apstiprināšanas procedūru — testamenta izpildītājs nevar "uzņemties" notāra pienākumus.

Testamenta izpildītāja tiesības un pienākumus reglamentē pēdējās gribas rīkojuma noteikumi. Ja rīkojumā nav attiecīgu noteikumu, testamenta izpildītājam ir šādas tiesības un pienākumi (Mantojuma likuma 99. pants):

- palīdzēt procedūras iestādēm mantojuma saraksta sagatavošanā;
- ierosināt drošības pasākumus, lai vajadzības gadījumā aizsargātu mantojumu;
- pārvaldīt mantojumu. Pildot šo aktīvu pārvaldības funkciju, testamenta izpildītājam ir šādas tiesības un pienākums:
 - pieprasīt, lai mantinieki vai legatāri izpilda testamenta noteikumus;
 - apmierināt mantojuma kreditoru prasības (rīkojoties savā vārdā, bet izmaksas nesedzot no mantojuma);
 - īslaicīgi īstenot līdzdalības tiesības, kas izriet no daļām (līdzdalības) uzņēmumu asociācijās (kooperatīvos), kuri iekļauti mantojumā;
 - apmierināt prasības, kas ir daļa no mantojuma (rīkojoties savā vārdā un izmaksas sedzot no mantojuma).

Tomēr testamenta izpildītāja aktīvu pārvaldības tiesības ir ierobežotas — viņš nevar uzņemties jebkurus pienākumus attiecībā uz mantojumā ietverto īpašumu un nevar pārdot īpašumu, izņemot, ja katra persona, kura ir ieinteresēta mantojumā, ir piekritusi šādām darbībām, turklāt viņš nevar dot rīkojumu uz mantojuma rēķina bez maksas.

9.3 Kādas ir pārvaldnieka pilnvaras?

Attiecībā uz notāra iecelta pārvaldnieka un testamenta izpildītāja tiesībām un pienākumiem sk. 9.1. punktu.

10 Kādus dokumentus, kas apliecina labuma guvēju statusu un tiesības, saskaņā ar valsts tiesību aktiem parasti izsniedz tiesvedības laikā mantošanas lietās vai tās beigās? Vai tiem ir konkrēts pierādījuma spēks?

Kā minēts iepriekš (sk. 6. punktu), Ungārijā testamenta apstiprināšanas procedūru vada notārs. Procedūras beigās tiek izdots oficiāls lēmums — *mantojuma tiesību apstiprinājums*. Šādā lēmumā notārs publiski un juridiski nodod mantojuma elementus individuāliem mantiniekiem.

Tomēr jāņem vērā, ka mantinieki neiegūst īpašumtiesības uz mantojuma tiesību apstiprinājuma pamata. Kā minēts iepriekš, Ungārijas tiesību aktos ir ievērots *ipso iure* mantošanas princips, kas paredz, ka mantojums pāriet mantiniekiem testatora nāves brīdī. Šajā ziņā mantojuma tiesību apstiprinājums būtībā ir *deklaratīvs*.

Kad notāra izdots mantojuma tiesību apstiprinājums kļūst galīgs, tam ir *legitimācijas funkcija* — tas ir publisks dokuments, kas apliecina trešām personām to personu statusu, kas tajā norādītas kā mantinieki (vai legatāri), ja vien tiesa tiesvedībā nenolemj citādi.

Šī lapa ir daļa no tīmekļvietnes [Tava Eiropa](#).

Mēs labprāt uzzinātu jūsu [atsauksmes](#) par sniegtās informācijas lietderību.

Lapa atjaunināta: 15/01/2024

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietverto vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.